

Лѣтосъ ходихъ край морето
 Съ мама и татя на разходка,
 И какви нѣща не видѣхъ —
 Видѣхъ параходъ и лодка.

А онуй море дълбоко,
 Катъ погледнешъ — край му нѣма:
 Който пръвъ пжтъ го съгледа,
 Страхъ и трепетъ го обзема.

Ц. Калчевъ.

Що изпатила кума лѣса.

На една малка рѣка, близо до селото, била направена воденица. Около нея имало широко мѣсто и дълбока вода, та воденичарьтъ си развѣдилъ много кокошки и патки. Кокошкитѣ и пилетата се навѣртали повече около воденицата и си кълвали падналитѣ житни зърна, а паткитѣ и гжскитѣ плували по цѣль день изъ рѣката и се гуркали весело въ нейнитѣ води.

Само отъ врѣме на врѣме излизали да почиватъ на сѣнка край брѣга, или пѣкъ да ги нахрани воденичарьтъ.

Веднажъ гжскитѣ намѣрили добра храна въ рѣката и не мислили скоро да отидатъ при воденичаря за храна; тѣ спокойно си плавали надъ водата и се отдалечавали все повече-повече отъ воденицата.

Край рѣката често пжти излизала лисица и нападала на гжскитѣ, а по нѣкога идвала и при курника на кокошкитѣ. Затова воденичарьтъ пратилъ момчето си да отиде да подмами гжскитѣ, за да се завърнатъ къмъ воденицата. Но гжскитѣ не искали и да знаятъ: тѣ си плавали,